

Zasady etyki zawodowej funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej

Strażacy wierni złożonemu ślubowaniu, świadomi swoich praw i obowiązków, kierują się wartościami, które kształtowały historię pożarnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadami etyki zawodowej.

Służba to powołanie, które strażak realizuje w duchu godności i honoru, poświęcenia, odwagi, odpowiedzialności, profesjonalizmu, poszanowania prawa, dyscypliny służbowej i wymogów działania zespołowego.

Strażak jest ofiarny i mężny w ratowaniu nadrzędnych wartości, jakimi są życie, zdrowie, mienie oraz środowisko.

Komendant Główny

Państwowej Straży Pożarnej

gen. brygadier Wiesław B. Leśniakiewicz

Mając na uwadze znaczenie problematyki moralnej w wykonywaniu zawodu strażaka i jego służebną rolę wobec społeczeństwa, a także konieczność wzmocnienia oraz uzupełnienia obowiązków i praw strażaka, ustanawia się następujące Zasady etyki zawodowej funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej:

Zasada 1

Dla ratowania życia ludzkiego strażak jest gotów zaryzykować swoje zdrowie, a w sytuacjach skrajnych nawet życie, zawsze jednak z zachowaniem rozważli.

Zasada 2

W działaniach ratowniczych strażak traktuje wszystkie osoby równo, bez względu na ich rasę, narodowość, religię, poglądy polityczne, płeć, status społeczny i inne różnice.

Zasada 3

Strażak jest zawsze gotów do niesienia pomocy potrzebującym i reaguje na zjawiska przemocy i wszelkiej krzywdy.

Zasada 4

Strażak okazuje należny szacunek zarówno przełożonym, kolegom, jak i podwładnym.

Zasada 5

Mundur, w odbiorze społecznym symbol bezpieczeństwa, zaufania i wyróżnienia, zobowiązuje strażaka do godnego zachowania i wyglądu. Reprezentuje nie tylko osobę, ale i całą formację strażacką.

Zasada 6

Strażak przystępuje do służby w dobrej kondycji psychofizycznej, gdyż wymaga tego odpowiedzialność za sprawne działanie w ratowaniu życia i mienia. Nigdy nie podejmuje służby pod wpływem alkoholu lub innych substancji psychoaktywnych, które mogłyby ograniczyć jego sprawność i zaszkodzić bezpieczeństwu wykonywanych zadań.

Zasada 7

Zdecydowaniu i skuteczności strażaka w działaniu ratowniczym powinna towarzyszyć wyrozumiałość wobec ratowanych i wrażliwość na ich potrzeby, biorąc pod uwagę, że miejsce katastrofy lub podobnego zdarzenia to miejsce czyjejś tragedii.

Zasada 8

Strażak nie może wykorzystywać swojego zawodu do celów prywatnych, ani czerpać materialnych lub osobistych korzyści kosztem służby.

Zasada 9

Strażak jako funkcjonariusz publiczny powinien wystrzegać się korupcji w każdej postaci oraz zwalczać wszelkie jej przejawy.

Zasada 10

Strażak troszczy się o powierzone mu urządzenia, sprzęty czy materiały i wykorzystuje je zgodnie z ich przeznaczeniem.

Zasada 11

Strażak działa sprawnie, nie marnotrawiąc energii i czasu na działania pozorujące rzeczywistą pracę.

Zasada 12

Strażak odpowiedzialnie korzysta z form komunikacji elektronicznej, tak aby nie zdyskredytować swojej formacji w opinii publicznej.

Zasada 13

Troska o bezpieczeństwo innych nie powinna przesłaniać potrzeb własnej rodziny.

Zasada 14

Strażak jako przełożony jasno określa swoje polecenia, zachowuje bezstronność w decyzjach, stwarza dogodne warunki rozwoju zawodowego podwładnych bez względu na płeć i uwzględnia różnice w ich uzdolnieniach oraz cechach osobowości.

Zasada 15

Przełożony jest gotów wysłuchać podwładnego nie tylko w sprawach zawodowych, ale także osobistych, udzielając mu wsparcia z zachowaniem dyskrecji.

Zasada 16

Przełożeni są świadomi, że scentralizowana, hierarchiczna i rozkazodawcza struktura władzy właściwa formacji strażackiej, stwarza możliwość nadużyć tej władzy. Żadne formy przemocy nie powinny mieć miejsca w Państwowej Straży Pożarnej.

Zasada 17

Strażacy, ze względu na uznane wartości w służbie, atmosferę pracy, solidarność, lojalność i tradycję, stanowią jedną wielką rodzinę. Dlatego wszyscy, przełożeni zaś szczególnie, troszczą się o poszkodowanych strażaków i ich rodziny.

Zasada 18

Strażak dba o zachowanie autorytetu przełożonego i odnosi się do niego z szacunkiem, w szczególności unika wyrażania pochopnych sądów i ocen o nim, a w przypadku niewłaściwego zachowania przełożonego zwraca mu uwagę w odpowiedniej formie.

Zasada 19

Strażak zna historię swojej formacji, kultywuje jej tradycję, odnosi się z pietyzmem do jej symboli oraz okazuje szacunek jej weteranom.

Zasada 20

W akcjach ratowniczych, w których zawodzą znane procedury i zasady etyki zawodowej, strażak postępuje zgodnie z doświadczeniem i własnym sumieniem. Podejmując osobiste decyzje w sprawach szczególnie trudnych, ma prawo oczekiwać wsparcia przełożonych.

Zasada 21

Każdy strażak zobowiązany jest reagować w przypadkach, gdy naruszane są zasady etyki zawodowej.

Zasada 22

W przypadkach nieprzewidzianych zasadami etyki zawodowej, a wymagających moralnej decyzji, strażak kieruje się troską o nadrzędne wartości swego powołania i o podtrzymanie stopnia zaufania, jakim społeczeństwo darzy jego formację.